

Танасије МЛАДЕНОВИЋ

КАВЕЗ

Уобручени у кавез, у жице,
Испреплетене као на лицу боре,
Које тајне и истине красе нам лице,
Утонуло у сутон већ разграђене зоре?

Звери би да искоче из жичаног круга.
И неке, извесно, то постижу лако!
Зато нас пеку уједи и бол несвршеног дуга,
Збуна у души, пометња што тишти тако!

Ал кавез тај изабран беше не-на-силно.
И вољно постасмо заточници туђе воље!
Сопственом руком око врата обручје силно
Намакосмо. И сад псећи дахћемо низ брег, низ поље...

А поље баш беше широко! И не сасвим равно!
Само је на кораке требало пазити, смерно.
Корак напред, два корака назад — правило староставно
До нуле нас приведе. И сад се, у ништици, ваљамо дерно!...

РАСКРШЋЕ

Јутра тог
Као да су у ваздуху лебделе
Невидљиве ларве
Тек расцвале из дубина
Опасности
Ветар је лагано хитао
У даљине
А сунце
Скоро из самог зенита
Падало
На готово пусто
Раскршће
То раскршће које се

Одједном уобличи
У раскршће
Између живота
И смрти
Раскршће
Хиљаду пута виђено
И још увек
Неупознато.

У подсвести
Блесну слика
Свакојаким непогода
Смишљених и сасвим случајних
Несрећа
Намештених и ненамештених
Замки
Растворених кљуса
За вукове
Али и за људе
Забрављених
Ратних заседа
И мрачних пустих
Улица
Са клопкама иза угла
Иза ољуштених зидова
Оронулих и већ посрнутих
Приземљуша
Иза глатких стрмих небодера
Оних кутија
За становање.

Читав зверињак
Забруја
У тамним одајама
Слуха
И у срцу и у души
Залајаше
Неки дивљи пси
Вучјаци и булдози
И опаке дане
Заграјаше из таме
Чудновате приказе
Мрачне прилике
С чарапама и без чарапа
На главама
Сподобе из ко зна којих
Закључаних преградака
Сећања
Филмски ухваћени
Призори

Из криминалистичких
Прича
Сцене из мрачних романа
И драмских слика
Одједном
Тако јасних у измаштаној и
Неизмаштаној
Стварности.

Један непријатно гојазан човек
С главом вепра
И опуштеним усаљеним
Подвољком
Свитну у мутном
Присећању
И један други
С монтањарским
Изоштреним ликом бивших
И садашњих
Шкрипара
И трећи
Лукавог и потуљеног
Монголског
Изгледа.

У рукама им залелујаше
Лаке теразије
Баш као у архангела
Михаила
Кантарски спремне
Да ми измере душу
Ако случајно залебди
На овом истом
Раскршћу
Ове лепе београдске јесени
Док брујао је
Лепотама духа
Раскошни сајам књига
Сајам песничких и других
Величина
И сајам свих таштина
Случајно и неразлучно
Уједињених
Простором и временом
Као у некој класичној
Драми или
Трагедији...

Лепа парада за душевне
Вежбе и
Гимнастику духа једног
Непородуовљеног
Времена!

28. X 1988.